

NEWSLETTER

syys 2015

Syyskuu saatiin sekin käsiteltyä. Sääet ovat suosineet vielä tässäkin kuussa ja on ollut mukavan lämmintä. Pimeys on kuitenkin tullut jo esteeksi mm viimeisen iltatunnin pitämiselle ja ulkovalot on pitänyt sytyttää. Pian pimenevät illat pakottavat meidät kokonaan maneesin katon alle, tosin päänahkaa kutittavat polttiaiset ovat myös tehokkaasti ajaneet meidät välistä sisään.

Ratsastaja esittelt

Kun saimme riveihimme ratsastavan pojan, täytyy hänet hetimiten esitellä. 10-vuotias Pekka on jo varsin taitava ratsastaja ja meneekin sujuvasti niin poneilla kuin hevosellakin. Pekalla on hyvä istunta ja isompiliikkeilläkin hän pystyy istumaan rennosti.

Kuva: Pekka ja Emmi, joka sekin menee nätisti Pekan kanssa vaikka päänsä on miltei pojan kokoinen

Milloinkas aloitit ratsastamisen ja missä?

- kuusivuotiaana Raatilassa ja siellä olen mennyt

Onko jokin jäänyt erityisesti mieleen?

- Kerran estetunnilla poni pukitti okserilla ja lensin selästä aidan läpi pois kentältä.

Harrastatko jotain muuta?

- Olen kokeillut kori- ja jalkapalloa mutta ratsastuksen lisäksi ei ole muita harrastuksia. Ratsastus on hauskaa ja siinä saa olla eläinten kanssa.

Minkälainen ratsastus tuntuu mukavimmalta?

- Kouluratsastus kun se on niin rauhallista ja kivaa.

Mitä suunnitelmia sinulla on ratsastusurasi suhteen?

- Kun pääsisi kilpailemaan Saksaan ja Eurooppaan. Oma talli olisi myös kiva perustaa.

Kouluratsastuksen rataharjoitus

Syyskuun viimeisenä sunnuntaina kokoontui tallille innostunut ja hieman jännittynyt joukko ratsastajia. Edessä oli kova koitos ratsastaa tuomarille helppo-A tason kouluohjelma.

Valitussa radassa vaikeutena mm. kolmikaarinen kiemuraura laukassa eli osa mennään vastalaukassa, pitkän radan ravilisäykset diagonaalilla voivat tuntua myös tukalilta pitkän matkansa takia, lopun laukan nosto keskihalkaisijalla sekä pysähdys suoraan laukasta. Myös muotovaatimus on jo tiukempi tällä tasolla. Kaikki osallistuneet ratsukot suorittivat radan hyväksytysti reilusti yli 50% keskiarvolla. Parhaan tuloksen aika odotetusti ratsasti Annika Emmillä saaden 62% keskiarvon.

Kuva: Annika ja Emmi alkutervehdyksessä

Muut osallistuneet hevosemme olivat Thielo ja Sasu. Roo oli valitettavasti juuri silloin sairaana. Sasusta voi antaa myös erikoismaininnan, se on vasta 6-vuotias ja nyt ratsastettu rata oli sen elämän ensimmäinen ylipäättään. Eli se hyppäsi suoraan alaluokat yli yläasteelle. Lisäksi mukana olivat Essi Epulla sekä Saara Luigillaan.

Hevoskauppaa

Kesällä laskimme ratsastajamme sekä hevosemme, ja viimeksimainittuja oli liikaa arvioituun tulovirtaan nähden. Eli tilanne on hieman sama kuin Suomen valtiolla, syödään enemmän kuin tienataan.

Niinpä ajattelimme luopua yhdestä hevosesta. Ensiksi ajattelimme että Emmi olisi helpoin myydä, se kun on nuori, osaava, terve ja todella kiltti sekä mukava ratsastaa. Mutta kävi ilmi, että tosi-ostajia ei löytynyt Emmin hintaluokassa. Innokkaita kokeilijoita olisi riittänyt, mutta sen jälkeen kun yksi testaaja tunnin ratsastuksen jälkeen hihkaisi Emmin selästä, että tämän hän ottaisi jos olisi varaa. Sen jälkeen Emmin myynti-intomme laski.

Ajattelimme seuraavaksi, että jos Emmi on liian kallis, niin laittamalla Sasulle hinnan pieneksi voisimme valita sille hyvän kodin. Taas ori erinäköisiä ja taitoisia kokeilijoita, mutta sopivaa ei löytynyt. Emme halua sitä kuitenkaan luovuttaa käyttöön missä sillä olisi monta ratsastajaa, ja joutuisi toimittamaan monitoimikoneen virkaa. Kaikenkaikkiaan kesän kokemuksen perusteella tuntuu, että osa ihmisistä käy vain testailemassa hevosia, ilman todellista aikomusta tai kykyä ostaa hevosta.

Onneksi nyt syksyn tultua, on löytynyt lisää mukavia ratsastajia tunneillemme, ja kaikille hevosille löytyy kohtuullisesti töitä, ainakin niin että tienaa omat kaurarahansa jolla selvittää vähän matkaa eteenpäin.

Hevosten myyntiprojekti on siirretty ns hiljaiseen myyntiin, eli odotetaan josko sattuma ohjaisi sopivan ihmisen hevostemme kanssa yhteen. Katsotaan sitten talvella, pitääkö yrittää aktivoitua uudelleen.

Vetro Marronen näyttelyreissu

Varsojen kanssa tuppaa käymään helposti niin, että ne "unohtaa" laiturille kun ei ole mitään pakottavaa syytä tehdä töitä niiden kanssa. Siksi olemme yleensä käyneet varsojemme kanssa jossain ulkopuolisessa tapahtumassa, jotta joudumme sen pakottamana käsittelemään varsa.

Eli ensiksi varsa pitää totuttaa menemään autoon. Kilpailuissa näkee usein hevosia joita väellä ja voimalla työnnetään traileriin, niiden osalta työ on joskus tehty huonosti. Vetron osalta aloitin siitä, että se laittoi etujalat sillalle, seuraavina päivinä se hivuttautui pidemmälle sillalle ja lopulta sisään asti. Idea on palkita aina kun se tekee mitä halutaan, eli astuu eteenpäin kohti autoa. Noin 5 tai 6:nä päivänä se jo käveli sisään. Tärkeää on että ei hermostu eikä saa olla kiire. Aluksi pitää tyytyä vähään, eikä saa ahnehtia liikaa, ettei hevonen ala vastustelemaan eli pitää harjoitusjakso lyhyenä ja lopettaa onnistumiseen. Tyypillinen virhe on että ajattelee että "no jos vähän pidemmälle.." jonka jälkeen tuleekin yleensä tappelu. Ja seuraavana päivänä joutuu aloittamaan takamatkalta.

Menomatalla näyttelyyn, se päätti kokeilla pääseekö autosta pois. Ensin varsa hyppäsi etupuomin päälle ja siitä heittäytyi selälleen kavio kattoa kohti. Onneksi selvittiin hankaumilla. Kun se huomasi, että näin ei kannata tehdä se seiso lopulta kiltisti. Ja varsinkin kotimatalla se käveli suoraan autoon sekä seiso kuin vanha konkari syöden rauhassa heinäverkkoa tyhjäksi. Tämä oli myös mukava tietää sen luonteesta, että sillä on sen verran älliä päässä, että tajusi asian eikä jättänyt vauhkavaihdetta päälle.

Näyttelypaikalla se käyttäyi koko ajan rennosti ja meni rohkeasti joka paikkaan eikä tuijotellut mitään. Se myös esiintyi hyvin ehkä jopa olisi toivonut vähän kipinää, se ravasi ok mutta olisi voinut vähän enemmän näyttää show-miehen elkeitä.

Sen arvostelu sanallisesti:

Varsa edustaa hyvää ratsuhevostyyppiä. Ilmeikäs pää, alhaalta liittyvä, pitkä kaula, pitkä, pysty lapa, jo nyt hyvä satulansija ja hyvin kulmautunut takaosa. Jaloissa riittävä luusto. Jalat ovat selväpiirteiset. Painuneet polvet. Käynti tahdikasta, saisi olla

matkaavoittavampaa. Ravi tahdikasta ja kevyttä.

Pisteet jäivät kuitenkin 37:ään ja II-palkinto. Ne olivat vähän pettymys, ja sanallisen arvionkin mukaan olisi odottanut paria pistettä enemmän. No eipä sillä ole niin suurta merkitystä. Näillä näyttelyillä ei ole niin suurta arvoa tulevalle kilpahevoseksi. Siitosoria jos olisi ajateltu niin juttu olisi toinen. (Virallinen mittaus muuten osoitti sen olevan 151,5 cm edestä ja takaa 152 cm.)

Tärkeintä nyt oli onnistunut kuljetusharjoitus sekä nähdä että se toimii hyvin kilpailumaisissa olosuhteissa.

.....
Nikke-poni uudessa kodissaan

Minna lähetti Nikeltä kuulumiset parin kuvan kera.

Syysterveiset Nikeltä. Nikke on kotiutunut loistavasti ja on juuri niin helppo kun sanoitte, on tyytyväinen kaikkiin kavereihin ja ruoka maistaa.

Kuva: Nikke ihmettelee että onko tuo koira

Nikke on nyt liikkunut viikoittain ja mennyt varsin mukavasti, välillä on päiviä että joka pieni rasahdus pelottaa ja välillä taas ottaa kaiken ihan lungisti. Nopea se on käännteissään ja meilläkin pelännyt kun toinen hevonen tulee kohti. Mainio

kaveri se on. Mukavaa syksyä sinne teille

Kuva: Nikke on päässyt taas töihinkin

Mukavaa syksyä kaikille

www.perriertalli.fi